

2. NAP

Ezen a napon az utazási program igen gazdagnak ígérkezett. Napfényes reggelre ébredtünk. 7.15-kor finom **reggelivel** vártak minket a szállásunkkal szemben, attól csak néhány méterre található **Máté panzió**ban, majd 8 órakor megérkezett a buszunk Pálfi Csaba idegenvezetővel, aki ismertette röviden a nap helyszíneit.

Erdély keleti részébe, **Hargita megyébe** vezetett az utunk. Szemet gyönyörködtető hegyeken, völgyeken haladtunk át. Nekünk, alföldi embereknek ez a fenyvesekkel övezett táj feledhetetlen élményt nyújtott.

Elsőként is **Székelyudvarhelyen** haladtunk át. Ez a város iskolaváros, minden negyedik lakója tanuló. Folyója a Nagy-Küküllő.

Érintettük még **Csíkszeredát** is, megtudtuk, hogy Románia leghidegebb települése ez, a téli hőmérsékletek gyakran a – 30 fokot is eléri. Ez természetes is, hiszen a Hargita-hegység körülöleli a várost, tehát a fagyos levegő nehezen távozik a medencéből. Csíkszereda sajátos kulturális identitással rendelkezik, a lakosság többsége magyar nemzetiségű. A város híres hagyományos kézműves mesterségeiről, különösen a fafaragásról. Gazdag famegmunkálási múlttal rendelkezik, és kézművesei bonyolult és gyönyörűen faragott fatárgyak létrehozásáról ismertek.

A Hargita a Keleti-Kárpátok vulkáni vonulatának része.

A hegység hossza a gerincvonalon 70 km, szélessége 20–25 km. Három részre tagolódik: Északi-Hargita, Központi-Hargita és Déli-Hargita. Az erdők 1700-1740 méter magasságig terjednek. Ez alatt a fenyvesek az éghajlatnak megfelelően a hegység keleti oldalán 650 méterig ereszkednek le, a melegebb nyugati oldalon 1200 méterig. Bükkösök főleg a nyugati oldal alacsonyabb szintjein fordulnak elő. Csodavilág ez, mi pedig végig a főgerincén haladtunk végig.

Csíkszentsimon falu a Csík-medence déli részének a közepén, a tengerszint felett 650 méterre található. Itt a Csíki Csipsz- és Sörgyárat látogattuk meg. A felnőtteket kaptak lehetőséget arra, hogy a helyi sajátosság, a csíki sör gyártási folyamatába bepillantást nyerjenek, a gyerekek a csipszgyárat tekinthették meg. A buszról 9:40-kor leszállva egy idegenvezető hölgy fogadott minket a gyár kapujában. A pityóka – azaz burgonya, vagy krumpli – feldolgozásáról a következőket mondta:

2020-ban alakult a gyár. A burgonyát a helyi termelőktől kapják kizárólag. Minőségi, GMO-mentes alapanyagokat használnak fel. Mivel a naptól megzöldül a burgonya, ezért 7-8 C⁰-on tárolják. 6000 tonnát tudnak egyszerre elhelyezni a raktárban. Egy konténerben 1250 kg-ot

helyeznek el. Naponta 20 tonnát használnak fel. A kész terméket Európa 12 országába szállítják.

A gyárba belépve a pityóka feldolgozásának menetéről kaptunk tájékoztatást: mossák, válogatják, hámozzák. A hámozótartályába 50 kg fér el, ami egy csiszolópapírra hasonlít. Ezek után szeletelik, előfőzik, blanchirozzák, óriási fritőzökben $177\text{ }^{\circ}\text{C}$ -on sűtik, majd folyamatosan csökkentik a hőfokot $150\text{ }^{\circ}\text{C}$ -ra. 2000 liter 100%-os napraforgó olaj szükséges ehhez. A sült burgonyát futószalag mellett válogatják, a selejtet a malacnak adják. Ezek után fűszerezik, csomagolják. A mérleg grammra pontosan leméri a zacskóba kerülő terméket. A csomagba nitrogén gáz kerül, hogy ne törjön össze és ropogós maradjon a chips. 17 fajta chipset 24 különféle ízben készítenek, de vannak limitált kiadásúak is. A gyártósor naponta 2000 kg krumplit tud feldolgozni. Ebből a 2 tonnából 500 kg chips készül. Egy óra alatt 7000 db 70 g-os csipszes zacskót töltenek meg.

A gyárlátogatás után mindenki **egy csomag chipset** kapott ajándékba.

A második állomás a katolikus vallású székelyek híres Mária kegyhelyén, a Csíksomlyói kegytemplomba tettünk látogatást. Erdély legfontosabb zarándokhelye a csíksomlyói búcsú. Csíksomlyói Kegyetemplom a magyarság egyik legnagyobb zarándokhelye, amelynek története a 15. századig nyúlik vissza. Szent Ferenc halála után már nemsokára megjelennek a ferencesek Erdélyben. Pontos adatok alapján 1442 - 1448 között megépül egy gótikus templom Sárlos Boldogasszony tiszteletére, ezt alátámasztja az 1444 -ben kiadott pápai bulla is. IV. Jenő ebben arról ír, hogy Csíksomlyóra sokan zarándokolnak a Szűzanya tiszteletére és teljes búcsút engedélyez mindazoknak, akik elzarándokolnak és adományoznak a templomépítésére. Csíksomlyó egyfajta báziskolostor volt. A katolikus székelyek megígérték, hogy minden év pünkösdszombatján elzarándokolnak Csíksomlyóra és megköszönik, hogy hitükben megmaradtak. A leégett gótikus templom helyett, egy kéttornyú barokk templomot építettek és egyszerűbben rendezték be. A templom legféltettebb kincse az oltáriszentség. Hitük szerint itt Jézus Krisztus valóságosan jelen van. A kegyszobor a napba öltözött asszonyt ábrázolja. Magassága, a koronával együtt, 2 m 27 cm, hársfából faragták. Gipsszel és festékekkel vonták be. Karján a gyermek Jézus, lába alatt a Hold és a fején 12 csillagból álló koszorú, jobb kezében jogarral ábrázolják. A templom padjaiba beülve, elcsendesedhettünk a Jóisten ölében és végig hallgathattuk a mise záró gondolatait. Mindenki egy kicsit magába fordulhatott és átszellemülve térhetett vissza a buszba.

Ezek után elfogyaszthattuk a finom ebédünket, a becsomagolt szendvicset, a mandarint és a csokoládét.

A hegygerincen haladtunk tovább hegyen, völgyön keresztül az 1000 éves határ, a Gyimesek felé.

Az 1000 éves határ mára már igazi zarándokhellyé nőtte ki magát és évente utazók ezrei látogatnak el a kis településre. A Vámház épülete mögött a vasúti síneken túl lépcsők vezetnek fel a Rákóczi vár romjaihoz, ami jelenleg felújítás alatt állt. 1626-ban építette Erdély nagy fejedelme, Bethlen Gábor. A köztudatban mégis Rákóczi várként ismeretes. 96 lépcsőfokon lehet felmenni a várba. Rákóczi váraként ismert Őrtorony az átmenő forgalmat ellenőrizte és az árut vámolták a határnál. A talapzatában ott látható a felújított Magyar Királyi Állami vasutak 30-as számú őrháza, bakterház, amely ékszerként állt előttünk. Ezt „A Gyimesi csodaként” emlegetik a világon, mivel a román hatalom célja az volt, hogy pusztítsanak, tüntessenek el mindent, ami arra emlékeztet, hogy itt valamikor határ volt. Az őrház jelenleg Vasúttörténeti Múzeumként működik. Ettől 65 méterre a történelmi Magyarország egykori határsorompója állt. Az őrházzal szemben lévő hegyormon az „Élet, a Hit és a Nemzet kapuja” kopjafasort látogattuk meg.

A hosszú út után nagyon jólesett megpihenni a szálláson. Bőséges, ízletes vacsoránkat elfogyasztva készültünk az esti programra. A helyi Művelődési Házban egy színvonalas folklór esten vehettünk részt, ahol a helyi gyerekekből álló fűvószenekar szórakoztatta tanulóinkat, majd egy kislány magyar dalokat énekelt nekünk, végezetül néptáncos párok talpalálóját a sófalvi népi zenekar biztosította. A program végén közösen elénekeltük nemzeti imádságunkat, a Himnuszt, majd a Székely Himnuszt. A Nemzeti összetartozás napja alkalmából pedig az Ismerős Arcok együttes Nélküled című dalát énekeltük el.

A szívünk összeszorult a megható közös éneklés során. A végén meglepetésként finom házi fánkot kaptunk, amit hálás szívvel fogadtunk.

